



KUUTTENPERI

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen tiedotuslehti

2/2004

Luottamusmiesten tes-seminaari:

Tupo ei turvaa alan palkkojen kehitystä

Palkkauksen jälkeenyys ja tupo olivat aiheina TKY:n järjestämällä luottamusmiesten tes-risteilyllä lauantaina 20.11.2004. Lähes viisi tuntia keskusteltiin tulevasta työehtosopimuksesta ja sen painopiste-alueista. Evästyksiä annettiin myös liiton johdolle, sillä liittopuheenjohtaja Pertti Raitoharju ja liittosihteeri Irene Hämäläinen oli kutsuttu mukaan risteilylle. Luottamusmiehiä risteilyyn osallistui lähes neljäkymmentä.

Tilaisuuden avannut yhdistyksen puheenjohtaja Reijo Korhonen totesi, että kirjatyöntekijöiden palkat ovat viimeisen kymmenen vuoden aikana jääneet noin 8 prosenttia jälkeen muun teollisuuden palkkakehityksestä. Alan palkkojen jälkeenyys suurimmaksi syyksi hän nimesi tulopoliittiset kokonaisratkaisut, joihin jäsenistö on ilmoittanut selkeästi kantansa vuonna 2002 tehdystä kyselyssä työehtosopimustavoitteista. Neljän suurimman ammattiosaston

alueella tehdyssä kyselyssä liittokohtaisen sopimuksen kannalla oli yli 80 prosenttia vastanneista.

-Liittokohtaisen sopimuksen kannalla olivat myös pääluottamusmiehet neuvottelupäivillään syyskuussa 2004, Korhonen sanoi.

Korhonen suoritti myös palkkavertailua kirjatyöntekijöiden työehtosopimuksen ja Palvelualojen ammattiliiton kopio- ja tulostusalaan koskevan työehtosopimuksen välillä. Vaativissa tulostustehtävissä ja digitaalisissa painamisissa jopa lähtöpalkka oli PAM:n sopimuksessa melkein 40 senttiä parempi kuin vaal:n sopimuksen kirjatyöntekijöiden 6B:n loppupalkka.

Pieni palkka ja punaiset kannet

Hansaprint Oy:n pääluottamusmies Jarmo Peltomäki oli annettu tehtäväksi tuoda työpaikan terveiset liiton johdolle.

Hän kertoi, että työpaikalla kyllä tunnetaan työehtosopimus. Nuorempien työntekijöiden mukaan se on kirja, jossa on pieni palkka ja punaiset kannet. Vanhemmat työntekijät puolestaan muistelevat aikaa, jolloin lomapalkan korotus oli 80 % ja ylitystä maksettiin parempi korvaus.

Varsinaisina terveisinä pääluottamusmies Peltomäki välitti huolestuneisuuden palkkakehityksestä, joka jää jälkeen muusta teollisuudesta jatkuvasti, vaikka ollaan oltu samassa tuossa vuodesta toiseen.

-Muusta Suomesta en tiedä, mutta Turun seudulla työnantajilla on tiukka palkkakuri. Liukumia ei saa kuten vielä joskus 70-80 -luvulla, Peltomäki sanoi.

Omassa puheenvuorossaan liiton puheenjohtaja Pertti Raitoharju mietti yksittäisen liiton mahdollisuuksia palkkakehitykseen irrallaan tulopoliittisesta kokonaisratkaisusta. Hänen mukaansa ainoastaan lääkärin onnistuneet.

80 prosentin lomapalkasta luopumista ei Raitoharjun mielestä näin jälkikäteen ajatellen olisi koskaan kannattanut tehdä.

-Mutta vaihtoehtona neuvottelutilanteessa oli joko 80 % lomapalkankorotuksen säilyminen ilman korotuksia tai 30 % lomapalkan korotusosuuden muuttaminen 1,50 mk:n tuntipalkkojen korotukseksi.

Keskustelua käytiin myös liiton koulutus- ja tiedotustoiminnasta, jonka todettiin olevan taantumassa. Lisäksi pohdittiin tulevaa työvoimapulaa ja kysyttiin tarvitaanko silloin enää liittoa lainkaan kun kilpailu työvoimasta alkaa. Raitoharju puolestaan kysyi vastauksessaan, onko työvoimapulaa sittenkään tulossa. Hän ei näe myöskään sellaista kehitystä työelämässä, etteikö ay-liikettä tarvittaisi tulevaisuudessa.

-Ay-liikkeen alasajo ei ole näköpiirissä, Raitoharju kiteytti.

Juhani Lento



Seminaariin osallistui myös liiton puheenjohtaja Pertti Raitoharju.

SAK:n aluekokous ei hyväksy paikallisen sopimisen laajentamista

SAK:n Varsinais-Suomen aluekokous pidettiin lokakuun viimeisenä lauantaina, 30.10.2004 Uudessakaupungissa. Lähes parinkymmenen SAK:n ammattiliittojen sekä kuuden paikallisjärjestön edustajat keskustelivat työmarkkinatilanteesta, vuosilomalain uudistamisesta ja paikallisen sopimisen laajentamista.

Viestintäalan ammattiliiton ja Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen edustajina kokoukseen osallistuivat Juhani Lento ja Päivi Luostarinen. Kokouksessa tehdyissä valinnoissa Päivi Luostarinen valittiin uudelleen jäseneksi SAK:n maakuntaryhmään.

Työmarkkinatilannetta kokouksessa selvitti SAK:n jäsenpalveluosaston johtaja Matti Tukiainen. Uudenkaupungin kaupungin tervehdyksen esitti vastavaliittu kaupunginjohtaja Kari Koski. Hän kertoi Uudenkaupungin kehityssuunnitelmista sekä kaupungin työllisyystilanteesta. Autotehtaan ongelmien vuoksi työttömyysaste Uudessakaupungissa on erittäin korkea.

Käydyssä yleiskeskustelussa paikallisen sopimisen laajentaminen koskemaan myös palkkojen sopimista työpaikoilla ei saanut kokousedustajilta kannatusta. Yleiskorotus koettiin parhaaksi ratkaisuksi. Myös vuosilomalain muutos, joka sallisi viidennen lomaviikon myymisen torjuttiin selkeästi monissa puheenvuoroissa.

Julkilausumat

Aluekokous hyväksyi kaksi julkilausumaa, jossa otettiin kantaa tupo-neuvotteluihin sekä ilmaistiin huolestuneisuus Uudenkaupungin työllisyystilanteesta, joka yli 15 prosentin työttömyydellä on maakunnan korkein.

Tupo-kannanotossa painotettiin, että työnantajien vaatimus yrityskehityksen lisäämisestä heikentää työntekijöiden asemaa. Julkilausumassa todettiin myös, että SAK:n tavoitteena on oikeudenmukainen palkkaratkaisu. Työnantajan vastuuta yrityksen muutostilanteissa tulisi lisätä sekä luoda järjestelmiä epäterveen kilpailun ja har-



Vaal:n ja TKY:n edustajina aluekokoukseen osallistuivat Juhani Lento ja Päivi Luostarinen.

maan talouden ilmiöiden poistamiseksi.

Palkkojen ohella kynnyskysymyksiä ovat työllisyys- ja muutosturva sekä tilaajavas-

tuun toteuttaminen. Jatkuvat joukkoyhtymiset ovat ajamassa työntekijät pitkäaikaiseen työttömyyskierteseen. Työnantajan on otettava vas-

tuuta irtisanotuista työntekijöistä osallistumalla uudelleensijoitus- ja koulutustoimiin.

Juhani Lento



Uutta sopimusta odotellessa

Kaksi vuotta sitten järjestivät Hämeenlinnan, Jyväskylän, Tampereen ja Turun ammattiosastot työehtosopimuskyselyn jäsenistön keskuudessa. Silloin jäsenistö oli liittokohtaisen työehtosopimuksen kannalla 85 prosenttisesti ja pääpaino sopimuksessa tulisi olla palkankorotuksissa. Syyskuussa Viestintäalan ammattiliitto järjesti pääluottamusmiesten neuvottelupäivät Helsingissä ja täytyy todeta, että eivät ole vaatimukset kahdessa vuodessa muuttuneet. Liitossa on tehty laskelmia miten ovat Viestintäliiton palkat kehittyneet suhteessa muun teollisuuden palkkoihin. Olemme jääneet kymmenessä vuodessa 8 prosenttia jälkeen muusta teollisuudesta. Tuskin sitä kehitystä pystytään uudella tulopoliittisella sopimuksella muuttamaan. Olisiko aika palata liittokohtaisen sopimisen tielle ja mittauttaa jäsenistön valmius palauttaa viestintäalan palkat teollisuuden kärkikastiin. Samalla tulisi uuden liittojohdon kyvyt punnittaa miten jäsenistön mielipiteet otetaan huomioon ja kuinka joukkojen johtaminen onnistuu.

Viime päivinä on riittänyt mielipiteitä ja erilaisia raportteja työmarkkinoiden haasteista ja uudistamistarpeista. Silloin kun ruvetaan ehdottamaan mahdollisuudesta poiketa alan työehtosopimuksesta irtisanomisen tai lomautuksen vaihtoehtona ollaan vaarallisella alueella. Voidaan kysyä mitä lisäarvoa Suomi saa sellaisista yrityksistä jotka eivät pystyisi maksamaan edes työehtosopimuksen minimipalkkoja. Kuinka paljon Suomessa olisi yrityksiä, missä olisi koko ajan lomautus- tai irtisanomistarpeita. Uskon että niitä olisi runsaasti. Varsinkin aluksi niissä yrityksissä missä ei ole luottamusmiesjärjestelmää ja henkilökunta on järjestäytymätöntä. Kukaan ei myöskään ole vastannut kysymykseen mitä markkinatalous tekee kullattajilla, joilla ei ole varaa juuri mihinkään. Tulisi perustaa uusi sosiaaliluokku lomautus- ja irtisanomisuhan alla oleville pienipalkkaisille palkansaajille. Samaan aikaan ehdotetaan verohelpotuksia tuloneuvotteluiden porkkanaksi ja samassa raportissa köyhyyden lisäämistä.

Paikallinen sopiminen on tälläkin hetkellä mahdollista. Mutta olen useasti törmännyt siihen että työnantajapuoli ei olekaan niin valmis sopimiseen kuin annetaan ymmärtää. Paikalliseen saneluun he ovat valmiita, mutta se ei ole sama asia kuin paikallinen sopiminen. Työaikajoustoihin ollaan menty valtaosissa yrityksiä, töitä voidaan tehdä 365 päivänä vuodessa ja 24 tuntia vuorokaudessa paikallisesti sopien ja sen pitäisi riittää. Suomessa tehdään EU-maista eniten esimerkiksi yötöitä, eikä tämä tarkoita sitä että joustot pelaavat. Suomalaiset yritysjohtajat ovat kääntäneet selkensä johdettavilleen, jättäneet heidät puolustuskyvyttöminä maapalloistumisen ja markkinatalouden armoille. Maailmalla otettujen riskien realisoituessa maksajiksi jää usein kotimainen työvoima. Luottamus pääoma työntekijän ja työnantajan kesken murenee helposti. Työnantajapuolen tulisi katsoa vakavasti peiliin. Johtaja joka lakkaa puolustamasta johdettaviensa etua ja menestystä, ei kykene saamaan organisaatiostaan esille toiminnan tasoa, jolla tuottavuus kasvaa.

*Hyvää joulua ja parempaa uutta vuotta!
Reijo Korhonen*

TAKINKÄÄNTÄJÄ:

Nysse tulee

-Pitäisi sitten neuvotella siitä tuposta, mutta missä se Fagernäs viipty?

-Hän ei pääse tulemaan kun on tämä bussilakko.

-Miksei?

-Kun bussit ei kulje.

-Eikö se voi ottaa taksia?

-Ei ole takseja. On vain pitkät jonot taksitolpilla kun bussit ei kulje.

-Tulisi sitten kävellen. Ei sieltä Etelärannasta tänne Hakaniemmen niin pitkä matka voi olla. Ainakaan maantieteellisesti.

-Ei tule edes kävellen. Ei ole kuulemma urheilumiehiä.

-Mitäs sille sitten pitäisi tehdä?

-Fagernäsille?

-Ei kun bussilakolle, jotta Fagernäskin pääsisi tulemaan.

-Lopetetaan se.

-Fagernäs?

-Ei, vaan bussilakko.

-Ja miten se tehdään?

-Pistetään Eki metallista asialle. Se jätkä on beviä.

•••

-Vuorenmaa sitten ilmoitti, ettei hänkään pääse kokoukseen.

-Ai kun on tämä bussilakko?

-Ei, vaan yrittivät ajaa bussilla yli. On nyt varikolla paikattavana. Hitsaavat siihen pari pellinpalaa.

-Erkkiin vai?

-Ei kun bussiin. Erkki on pesulassa. Puku vähän rypistyi rytykässä.

-Erkki se on rautaa. Mitäs ne siellä varikolla nyt touhuavat?

-Yrittävät sovitella.

-Bussilakkoa vai?

-Ei kun niitä pellinpaloja.

-No, on tämä nyt vaikea asia. Eihän tästä enää ota selvää edes vanha Erkkikään. Mikäs tuolla ikkunan alla muuten murisee?

-Katsotaan. Nysse sieltä tulee.

-Fagernäs vai?

-Ei vaan bussi. Ovat saaneet sittenkin soviteltua.

-Ne pellinpalat vai?

-Ei vaan bussilakon.

-Ekille ja luojalle kiitos. Pääsee sitten Fagernäskin vihdoinkin tulemaan.

-Nysse muuten tulee.

-Ai bussiko taas?

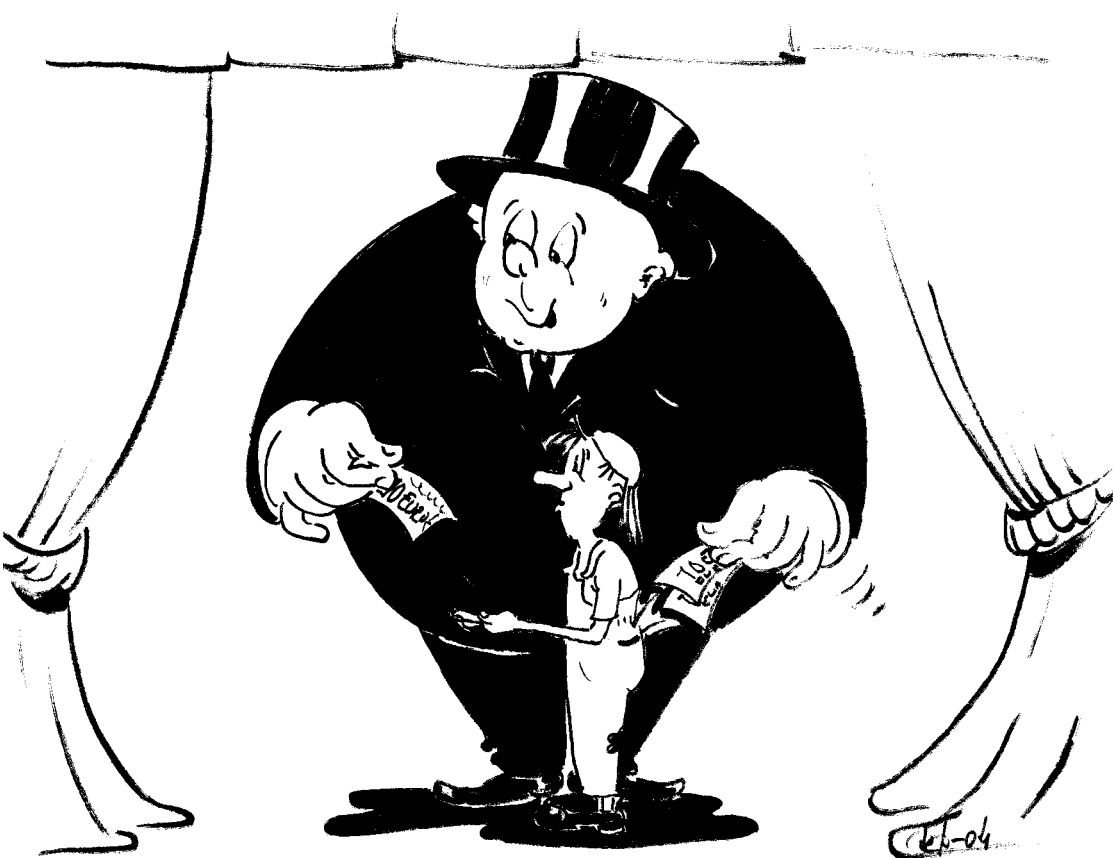
-Ei vaan Fagernäs.

-No hyvä. Laitetaan sitten prosentit jo valmiiksi pöytään.

-Nyt ei ole kyllä jääkaapissa muuta kylmänä kuin keppanaa.

-Se riittää kyllä Lefalle. Ei se vahvempaa kestäisikään. Rupeaa vain räjäyttämään.

Tupo-teatteri esittää:



Hallitus keventää verotusta ja kukkaroasi

Muut lehdet

makkeli HÄ-KIRJA

Jyväskylän Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen Makkeli-lehden numerossa 2/2004 kirjoittaa yhdistyksen puheenjohtaja Seija Laosmaa tes-neuvotteluista:

”Työehtosopimusneuvottelut ovat edessä. Nyt, marraskuun ensimmäisenä päivänä, kaikki vaihtoehdot ovat vielä mahdollisia. Paras ratkaisu meidän kannaltamme on se, jolla turvataan työntekijäin korkein ostovoima.

Graafisen alan palkkauksen jälkeensäjäneisyys on asia, joka vaatii tavoitteellisia toimenpiteitä edunvalvonnassa työpaikoilla ja liitossa.

Kustantamisen ja painamisen keskimääräinen työn tuottavuus on vuosilta 1995-2003 kasvanut n. 3 % / vuosi, hiukan alle teollisuuden toimialojen keskiarvon. Keskiarvossa ovat mukana sanomalehtitalot, jotka keskittymisen myötä ovat tuottaneet omistajilleen hyvin. Nykyisellä tuporatkaisulla olemme saavuttaneet v. 2003 4 % ja kuluvana vuonna 5 % kasvaneen ostovoiman.”

Hämeenlinnan Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen HÄ-Kirjan numerossa 69/2004 (?) kirjoittaa yhdistyksen puheenjohtaja Matti Eroaho tuponeuvotteluista:

”Työmarkkinoiden rooli on tuottaa ratkaisuja, joilla parannetaan kansalaisten hyvinvointia. Ammattiyhdistysliikkeen tavoitteet palkkatason, muutosturvan ja muiden kysymysten osalta ovat pieniä askelia oikeaan suuntaan.

Työnantajien linja palkankorotuksiin ja muutosturvaan kertoo ennennäkemättömästä ahneudesta ja halusta palata menneeseen aikaan. Ajatuksesta viedä neuvottelut yrityksiin, joissa voitaisiin sopia yritystasolla palkanlennuksista ja työajan pidentämisestä. Tällä seurataan Euroopassa tehtyjä sopimus- ja työaikatarkistuksia. Näistä tunnetuimpia ovat Saksan autotehtaissa tehdyt tunti talolle päivässä -tal-koita.”

Eläkeuudistus kiinnosti jäseniä

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen eläketiedotustilaisuus järjestettiin yhdistyksen toimistossa 17. marraskuuta. Vuoden 2005 alusta voimaan tuleva eläkeuudistus kiinnosti lähes neljäkymmentä yhdistyksen jäsentä. Eläkeuudistusta tilaisuudessa selvitti telan tiedottaja Jarmo Kallio.

Työeläkkeet uudistuvat 1.1.2005. Muutokset koskevat eläkkeen karttumista, eläkkeen perusteena olevien ansioiden laskentaa sekä eläkevaihtoehtoja. Uusia eläkkeen laskentasaantöitä noudatetaan vuoden



Eläketiedotustilaisuus pidettiin yhdistyksen toimistolla.

2005 alusta alkaen. Muutokset eivät koske 31.12.2004 mennessä ansaittua eläketurvaa ei-

vätäkä jo maksussa olevia eläkeitä.

Juhani Lento

Muutokset eläkkeisiin 1.1.2005 alkaen

- Vanhuuseläke 63-68-vuotiaana
- Varhennettu vanhuuseläke 62-vuotiaana
- Työkyvyttömyyseläke alle 63-vuotiaana
- Osa-aikaeläke 58-vuotiaana, ennen vuotta 1945 syntyneille 56-vuotiaana
- Yksilöllinen varhaiseläke vain ennen vuotta 1944 syntyneille
- Työttömyyseläke vain ennen vuotta 1950 syntyneille

Outi Rannikko SAK:n aluejohtajaksi



SAK:n hallitus on nimittänyt SAK:n Varsinais-Suomen aluejohtajaksi tradenomi Outi Rannikon. Outi Rannikko, 44, siirtyi SAK:n palvelukseen lokakuun alusta ja ottaa aluejohtajan tehtävät vastaan 1.1.2005, kun tehtävää vuodesta 1983 hoitanut Seppo Ansamaa jää eläkkeelle.

Outi Rannikko on toiminut aluetoimitsijana ja kouluttajana SAK:laisen Palvelualojen ammattiliiton Turun toimistossa. Hänellä on yhteensä 20 vuoden työkokemus Hotelli- ja ravintola-

henkilökunnan ja sittemmin Palvelualojen ammattiliiton eri tehtävissä.

SAK:lla on 14 aluepalvelukeskusta, joista Turussa sijaitseva Varsinais-Suomen aluepalvelukeskus on liittojen yhteenlasketulla jäsenmäärällä mitattuna kolmanneksi suurin Uudenmaan ja Pirkanmaan aluepalvelukeskusten jälkeen. SAK:laisilla ammattiliitoilla on Varsinais-Suomen aluepalvelukeskuksen alueella lähes 100.000 jäsentä.

Luottamushenkilöiden koulutus jatkuu Turussa

Ammattiosastomme on viime vuosina järjestänyt ainakin kaksi koulutustilaisuutta vuosittain alueemme luottamushenkilöille. Tähän on jouduttu, koska Viestintäalan ammattiliitto on vähentänyt koulutustarjontaa radikaalisti viime vuosina. Erityisesti tämä on näkynyt järjestökoulutuksen ja luottamushenkilöiden täydennyskoulutuksen vähentymisenä. Järjestö- ja luottamushenkilöiden täydennyskoulutus on nykyään entistä enemmän ammattiosastojen vastuulla. Vuonna 2005 Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistys jatkaa samaa linjaa ja tulee järjestämään ainakin kaksi koulutustilaisuutta luottamushenkilöilleen. Tarkeitus olisi myös laajentaa ay-koulutusta koko piiriä koskevaksi, jos se kiinnostaa piirin muita osastoja.

Esiintymistaidon koulutusta

Lokakuun 16. - 17. päivänä järjestettiin ammattiosastomme toimistolla Brahenkadulla esiintymistaidon ja järjestötoiminnan koulutusta.

Esiintymistaidon koulutuksessa perehdyttiin puheviestintään. Kouluttaja oli toimittaja Ulla Korpela Yleisradiosta ja tv-kameran kanssa paikalla hyöri ja pyöri Jouko Vähä-Koskela Turku-Tv:stä.

Ulla Korpela keskittyi osuudessaan yleisön edessä esiintymiseen ja televisio haastatteluihin. Nykyisinhän arvostetaan taitoa ilmaista mielipiteitämme, kannanottojamme ja ajatuksiamme. Yhdistystoiminta, työ ja perhe-elämä on täynnä palaveriteita, neuvotteluja, kokouksia, työpaikka- ja perhejuhla ja monia muita tilanteita, jotka vaativat meiltä itse kultakin panosta.

Viestintäalan ammattiliiton 29. liittokokous pidetään toukokuun 27. - 29.5.2005. Siellä jos jossain tarvitaan esiintymistaitoa, turhahan sinne on lähteä istumaan ja aikaansa muuten kuluttamaan. Esiintymiskoulutuksen yksi tavoitteista oli nostaa turkulaisten liittokokousedustajien esiintymisvalmiutta toimia ja vaikuttaa aktiivisesti

liittokokouksessa ensi keväänä. Luottamushenkilöt suhtautuivat innostuneesti Ulla Korpelan tapaan kouluttaa. Hän oli erinomainen. Koulutettavien tapa suhtautua esimerkiksi tv-haastatteluihin oli ihailtavaa. Turkulainen luottamushenkilö osaa esiintyä moitteettomasti myös televisiokameran edessä.

Tulevaisuusverstaassa on ideaa

Sunnuntaina aiheena oli ammattiosastomme tulevaisuus, asiaa lähestyttiin ja suunniteltiin tulevaisuusverstaassa. Verstaassa vetäjänä toimi Leo Lindstedt Kiljavan Opistolta, paljaskalkainen turkulainen nyt vain lainassa Nurmijärvellä.

Tulevaisuusverstaassa on ongelmallista menetelmä, jossa koko yhteisön voimin demokraattisesti työskennellen pohditaan yhteisesti sovittuun asiaan liittyviä ongelmia, joita sitten yhdessä toteutetaan.

Tulevaisuusverstaassa on neljä eri vaihetta. Valmisteluvaiheessa motivoidaan osallistujia ja kerrotaan verstaan kulku. Ongelmavaiheessa käydään läpi valittuun ongelmaan, tehtävään, haasteeseen tai kiinnostuksen kohteena olevaan asiaan liittyvät ongelmat ja kriittikki, pahan olon tunteet ja niiden syyt.

Ideointivaiheessa unelmoidaan, ideoidaan ja luodaan utopioita siitä, miten kyseiseen asiaan voitaisiin vaikuttaa niin, että tilanne paranee tai miten koko ongelma voitaisiin ratkaista toisin. Todentamivaiheessa arvioidaan eri ideoiden toteuttamismahdollisuuksia, valitaan kehittämishankkeita ja laaditaan toimintasuunnitelmia.

Luottamushenkilöt saivat aikaan paljon asioita paperille ja olivat innostuneesti mukana koulutuksessa. Leo tosin pudotti vanhempia ay-jyriä hie-man maanpinnalle, todeten: Vanhemmista ay-aktiiveista tulee vähän kyynisiä tavoitteiden suhteen, varsinkin ideointivaiheessa. Nuoret innostuvat tällaisesta verstaatoiminnasta enemmän ja mielikuvitus lentää heillä paremmin. Leo Lindstedtin mielestä vastaaviin tilaisuuksiin tulisi saada enemmän nuoria ja niitä tavallisia ammattiosaston jäseniä kertomaan mitä he haluavat liiton ja ammattiosaston toiminnalta.

Ei tekisi varmaan huonoa Viestintäliiton järjestötoiminnalle uusiutua ja marssittaa arvoisat toimitsijat enemmän kyselemään kentän tunteita, vaikkapa tulevaisuusverstaan muodossa. Voisi olla vaikkapa seuraavan piirikokouskierroksen aiheena. Toimintatapoihin saa koulutusta ja neuvoja Kiljavan Opistolta.

Reijo Korhonen



Esiintymistaidon koulutuksesta vastasi toimittaja Ulla Korpela Yleisradion Turun yksiköstä.

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistys ry.

Postiosoite:
Brahenkatu 7 B 34
20100 Turku
www.tkyturku.fi
sähköposti:
palaute@tkyturku.fi

Toimistopäivystys:
Tiistaisin klo 16.00-18.00.
Käynti pihan puolelta.
Toimistopäivystys auttaa jäseniä kaikissa työehtosopimukseen, työsuhteeseen ja työttömyys-turvaan liittyvissä asioissa.

Puhelin: 23 22 753
Fax: 23 22 758

Muuna aikana:
puheenjohtaja
Reijo Korhonen
puh. 0500-77 99 82
sihteeri
Juhani Lento
puh. 0500-77 99 81
taloudenhoitaja
Päivi Luostarinen
puh. 050-36 46 7654
työttömyyskassan asiamies
Jarmo Peltomäki
puh. 050-55 35 009

Yhdistyksen toimisto on kerhojen käytettävissä. Toimistoa voi varata myös työpaikkakokouksiin tai vuokrata erilaisiin juhlatilaisuuksiin.

KUUTTENPERI

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen tiedotuslehti

Julkaisija:
Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistys ry.
Brahenkatu 7 B 34
20100 Turku

Päätoimittaja: yhdistyksen puheenjohtaja
Reijo Korhonen,
puh. 0500-77 99 82
Toimitussihteeri: yhdistyksen sihteeri Juhani Lento,
puh. 0500-77 99 81
Lehden toimittaa yhdistyksen hallitus.

Kuuttenperin nettiversio on luettavissa TKY:n kotisivuilta www.tkyturku.fi

Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto jätettävä 31.3.2005 mennessä yhdistyksen toimistoon.

Taitto:
TS-Yhtymä Oy/Lehtipaino

Painopaikka:
Hansaprint Oy
Turku - 2004

ISSN 1236-3332

Vaellusretkiä kansallispuistoihin

Maassamme on 35 kansallispuistoa, joiden yhteispinta-ala on noin 8170 neliökilometriä. Puistoja hoitaa

Metsähallitus lukuun ottamatta Kolin kansallispuistoa, joka on

Metsäntutkimuslaitoksen hoidossa.

Kansallispuistot ovat luonnonsuojelu-alueidemme helmiä, suuria ja

luonnoltaan monipuolisia alueita. Ne

ovat luonnonnähtävyyksiä ja myös

kansallisesti ja kansainvälisesti

arvokkainta osaa Suomen luonnosta.

Kansallispuistoissa voit kokea luonnon-

rauhaa. Niissä on kulkijalle helppoja ja

vaativia merkittyjä reittejä. Suurimmissa

puistoissa voit yöpyä ja tehdä

useamman päivän eräretkiä.

Kansallispuistot ovat kaikille avoimia nähtävyyksiä. Niissä voi virkistäytyä ja kokea luonnonrauhaa upeissa maisemissa. Muiden suojelualueiden luonne ja suojelutavoitteet vaihtelevat. Esimerkiksi luonnonpuistot on perustettu tieteellisiin tarkoituksiin ja vain osassa niistä saa kulkea merkityillä poluilla.

Valtion retkeilyalueet ovat monipuolisia retkeilyyn ja muuhun virkistyskäyttöön tarkoitettuja alueita. Pohjoisemmassa Lapissa sijaitsevat erämaa-alueet tarjoavat ihanteellisen ympäristön kokeneille eräretkeilijöille, jotka haluavat nauttia erämaan rauhasta ja vaeltaa omia polkujaan.

Luonnosta löytää myös kiinnostavia kulttuuri-kohteita, kuten perinnetiloja. Voit nähdä mikä on talousmetsän ja ikivanhan aarnimetsän ero. Suomesta löytyy vielä alueita mihin ei ole ahne maalaisliittolainen päässyt raiskaamaan metsäluontoamme.

Retkikohteissa on esitelty lisäksi vaeltamiseen sopivia reittejä ja majoittautumista varten rakennettuja erityyppisiä tupia ja metsäkämppejä.

Harrastuksena luonnossa liikkuminen

Luonnossa liikkuminen on yksi parhaita rentoutumisen ja virkistymisen keinoja. Liikkua voi monella tavalla ja samalla voi nauttia maisemista, luonnonäänistä ja tuoksuista tai tarkkailla eläimiä, kasveja ja muita luonnon ihmeitä. Sellainen harvinaisuus kuten lento-orava on melko yleinen kansallispuistoissa.

Ilman erityistaitoja ja -varusteita voi kulkea hyvin merkityjä lyhyitä reittejä. Hyvää peruskuntoa sekä suunnistus- ja retkeilytaitoja tarvitaan vasta pitkällä retkillä.

Kävely ja erävaellus

Kuka tahansa voi lähteä lyhyelle luontoretelle nauttimaan raittiista ilmasta, maisemista ja ystävien seurasta. Kävelyyn kuuluu myös annos seikkailua, kun ei koskaan voi tietää, mitä tulee vastaan seuraavan kumpareen tai mutkan takaa. Retken kohokohtia ovat usein evästaust esimerkiksi tulentekopaikoilla tai muilla

luonnonkauniilla paikoilla. Kun kävelee hyvin merkittyä reittiä tai luontopolkua pitkin, voi kuka tahansa liikkua turvallisesti eksymättä.

Jos kävelyretkellä on tarkoitus yöpyä maastossa, on kysymys erävaelluksesta, jossa vaaditaan suunnistus- ja retkeilytaitoja sekä kunnan varusteita.

Kaikkein vaativin ja antoisin retkeilymuoto on erävaellus, joka sopii olosuhteista riippuen vain kokeneimmille retkeilijöille. Erävaellus poikkeaa päiväretkistä ennen kaikkea siinä, että varusteita on paljon enemmän kannettavana. Mukana on enemmän ruokaa sekä muun muassa yöpymis- ja ruokailuvälineet. Myös matkat ovat yleensä pidemmät ja maaston kulkukelpoisuus voi paikoitellen olla hyvinkin vaativa.

Erävaelluksessa voidaan kulkea joko merkittyä retkeilyreittiä tai omia reittejä kartan ja kompassin avulla. Yleensä yövytään teltassa, laavussa tai autiotuvassa. Yksi hyvä tapa on vuokrata tukkikämpä tai erämökki ja tehdä sieltä käsin päivän retkiä ja yöpyä vuokräkämpässä.

Huolehdi turvallisuudesta ja varusteista

On hyvä hankkia etukäteen tietoa sopivista kävelykohteista, että tiedät millaisia taitoja ja varusteita tarvitset. Ennen kuin lähtee erävaellukselle kannattaa selvittää, millaisia turvallisuusriskejä vaellukseen voi liittyä ja tehdä suunnitelma, miten riskejä voi vähentää tai ehkäistä. Riskit vaihtelevat omien taitojen, vuodenajan, sään, maaston ja liikkumismuodon mukaan.

Kun lähtee kävelyretkelle, voi päälle laittaa tavallisen ulkoiluasun ja jalkaan tukevat jalkineet tai saappaat. Lyhyellekin retkelle kannattaa ottaa mukaan juotavaa ja syötävää. Jos aikoo tehdä tulet, tarvitaan tulitikut. Pienestä ensiapupakauksesta voi joskus olla hyötyä. Matkapuhelimesta on hyötyä tapaturman sattuessa tai suunnitelmien muuttuessa.

Erävaellusta varten kannattaa tehdä omia varusteluetteloita eri vuodenaikojen varten. Ret-

ken jälkeen on hyvä tehdä muistutuksia siitä, puuttuiko jokin varuste tai oliko jokin turhaan mukana. Ensiaputarvikkeita ja muita turvallisuuteen liittyviä varusteita ei voi jättää pois seuraavallakaan kerralla.

Etelä-Suomen kansallispuistot

Kukapa uskoi että lähin kansallispuisto Varsinais-Suomessa on vain kivenheiton päässä Turusta, alue on nimeltään Kurjenrahkan kansallispuisto. Muista Etelä-Suomen kansallispuistoista voisi mainita Nuuksion Espoossa, Saaristomeren kansallispuiston Turun saaristossa, Torrnsuon- ja Liesjärven kansallispuistot eteläisessä Hämeessä, Pirkanmaan suosittu kansallispuistot: Seitsemien ja Helvetinjärvi sekä Satakunnassa sijaitsevan Puurijärvi-Isoosuo kansallispuiston. Tutustumisen arvoisia paikkoja vaikka perheretkeilyyn.

Kurjenrahkan kansallispuisto

Kurjenrahkan kansallispuisto on Luonnis-Suomen laajin ja monipuolisin suojeltu suoalue. Kansallispuiston 29 neliökilometrin kokonaisalasta on suota 20 neliökilometriä, vesialueita on noin 100 hehtaaria ja loppu on metsää. Kansallispuisto on perustettu vuonna 1998 ja sitä hoitaa Metsähallitus.

Kurjenrahkan kansallispuisto soineen ja metsineen soveltuu hyvin päiväretkeilyyn ja luonnontarkkailuun. Kansallispuistossa kulkevat merkityt reitit liittyvät hyvin alueen ulkopuoliseen Kuhankuonon retkeilyreitistöön ja Suokullan reittiin, jotka muodostavat yhdessä yli 300 km:n pituisen reititikonaisuuden. Reiteiltä löytyy tulentekopaikkoja ja laavuja. Reitit ovat hyvin merkityjä ja ne kulkevat poluilla, teillä ja pitkospuilla. Talvella alueella on hiihtolatuja.

Kurjenrahkan linnusto ja nisäkkäät

Kansallispuiston pesimälinnus-



Järvimaisema Nuuksion kansallispuistossa Espoossa.

toon kuuluu monia Varsinais-Suomessa harvinaiseksi luokiteltuja lajeja, kuten nuolihaukka, tuulihaukka, kehrääjä, harvinaapäätikka, kangaskiuru ja pikkusieppo. Onnekas kulkija saattaa nähdä muuttohaukan suomännyn latvassa tai taivaalla lentämässä. Kurjenrahka on yksi riekon eteläisimmistä pesimäalueista Suomessa. Riekon ohella suon laidoilla kasvavissa pajukoissa ja rämeillä sinnittelevät myös maamme eteläisimmät pohjansirkut.

Suoalueiden vanhoissa reunoissa ja suosaarekkeissa pesii korppeja, helmi- ja viirupöllöjä, palokärkiä, pohjantikkokojia, teeriä ja metsoja. Kansallispuiston soilla levähtää keväällä ja syksyllä runsaasti muuttomatkaalla olevia lintuja. Suoalueet ovat muuttavien metsähänhien ja kurkien suosimia levähdyspaikkoja.

Kansallispuiston liito-oravat elelevät huomaamattomasti elämää soiden reunojen vanhoissa sekametsissä, joissa on ruoaksi

varttuneiden lehtipuiden lehtiä, kuorta ja siitepölyä sekä runsaasti kuusia suoja antamassa. Liito-oravan pahin vihollinen kansallispuistossa on näätä. Myös kanahaukan ja viirupöllön ruokalistaan kuuluu liito-orava.

Kurjenrahka-suon pohjoispuolella sijaitseva Savojärvi kuuluu puolestaan saukkopariskunnan reviiiriin. Saukon öiset saalistusretket kulkevat säännöllisesti läheisille järville ja jokien latvoille.

Kansallispuiston alueella on pysyvä ilveskanta. Hirvi, valkohäntäpeura ja metsäkauris esiintyvät yleisinä puistoissa. Välillä kansallispuistossa voi pistäytyä myös yksittäinen susi tai mesikämmen. Linnusto ja eläimistö on kansallispuistossa runsas ja lajirikas, kuin liikkuisi Kalevalan maisemissa.

Retkeilyn kohti Kurjenrahkan kansallispuistoa voi aloittaa monesta paikasta, Raisiossa, Aurasta, Lemusta, Maskusta, Mynämäeltä, Nousiaisista,

Pöytyältä, Vahdolta ja Yläneeltä. Yksi mielenkiintoinen ja sukulainen muistomerkki löytyy noin kilometrin päästä kahdeksan kunnan rajakiveltä kohti Rantapihaa. Sinne on pystytetty muistopaasi Ahti Jaloselle, hän sai surmansa 8.5.1918 vain seitsemäntoista vuoden ikäisenä valkoisen terrorin uhrina. Mieleton veriteko ja turha uhri isänmaan itsenäisyyden aamunkoitossa.

Kuhankuonon reitistön karttoja voi ostaa Turun kaupungin

liikuntatoimistosta mikä sijaitsee Kupittaalla Veritas-stadionilla.

Voit myös tutustua Suomen kansallispuistoihin internetissä, www.luontoon.fi.

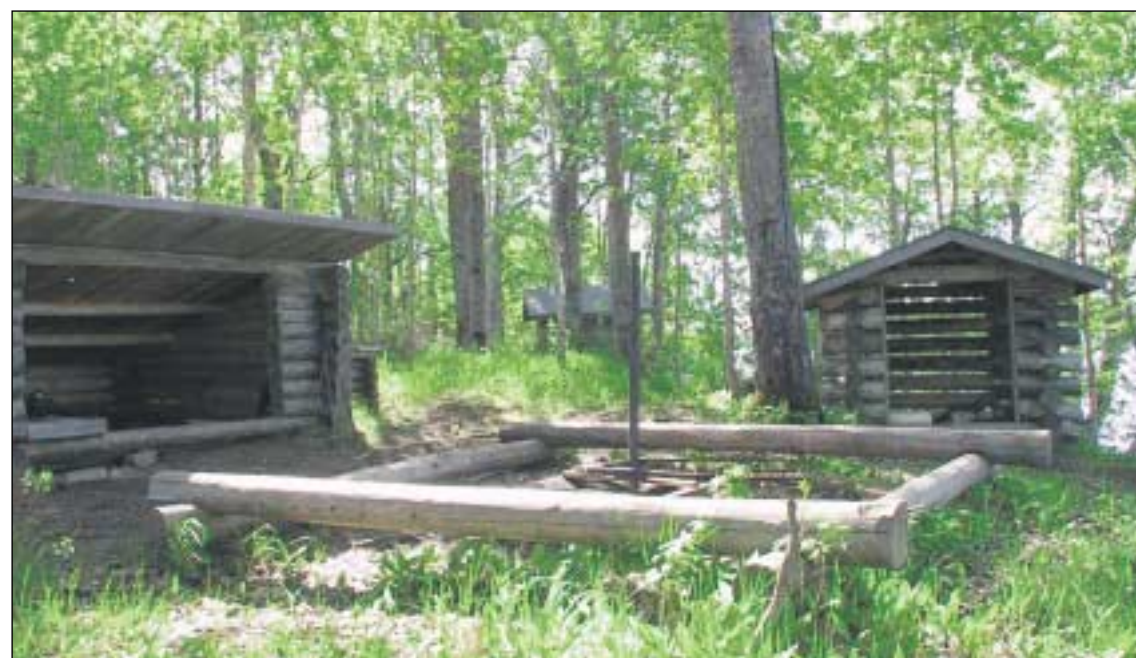
Koe elämys vaellusretkillä kansallispuistoissa. Muista noudattaa alueiden ohjeita, äläkä jätä luontoon muita kuin kengänjäljet.

Sarja kansallispuistoista jatkuu seuraavassa numerossa.

Korhonen & Siponen



Pitkospuuta on kymmeniä kilometrejä vaellusreiteillä.



Reitistöjen varrelle on rakennettu laavuja ja tulentekopaikkoja.



Hirvi on yleinen eläin Kurjenrahkan kansallispuistossa.

Rantalan talkoot suosiossa

Rantalan viideskymmenesensimmäinen kesä vietettiin suurin piirtein sateisessa säässä, joka ilmeisesti oli syynä varsinkin alkukesän huonoon käyttöasteeseen.

Tapahumat ja talkoot kuitenkin onnistuivat osumaan melko poutaiseen ajankohtaan ja niissä olikin osallistujia ihan mukavasti. Talkoot, joita järjestettiin yhdeksät viralliset plus lukemattomat talkoiden välissä, olivat myöskin suosiossa. Johtuisikohan hyvästä talkooruoasta ja talkoiden sosiaalisesta luonteesta. Tervetuloa muutkin viihtymään talkoiden merkeissä.

Kuluneen kesän suurimpia rakennusprojekteja olivat Rymättylän mökin terassin uusiminen ja laajentaminen sekä konevajan rakentaminen työkaluvajan päähän. Syksyllä aloitettiin myös pikkusaunan täysremontti, joka kestää aina ensi vuoden kevääseen.

Naapurit puhuttivat

Torppalantien asukkaat puhuttivat rantalalaisia tänä kesänä aika paljon. Kysymys oli Torppalantien lapsiperheiden oikeudesta käyttää Rantalan uimainta, josta porukan mielipi-

teet jakautuivat. Ilmoitankin tässä nyt kaikille, että muista tiedoista huolimatta tämä oikeus on ollut voimassa jo kauan ennen minun tuloani Rantalan isännäksi. Nyt on vain sukupolvi vaihtunut ja lapsia on enemmän kuin 10-15 vuotta sitten.

En tiedä, johtuiko sellainen käsitys, että minä olisin antanut luvan rannan käyttöön siitä, että olen uusille Torppalantien asukkaille todennut heidän sitä kysyessään, että tällainen vanha lupa on olemassa.

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistyksen hallitus on päättänyt, että lupa on voimassa vieläkin. Yhdistyksen hallitus valtuutti Rantala-toimikunnan tekemään asiasta kirjelmän, jossa määritellään torppalantieläisten oikeudet ja velvollisuudet Rantalassa.

Lupa ei ole kallioon kirjoitettu. Se voidaan perua, jos esimerkiksi Torppalantien varteen rakennetaan asutusta runsaasti lisää, josta koituisi Rantalalle ja rantalalaisille liian suuri kuormitus.

Osaltaan tilannetta rauhoittaa se, että ison saunan edustalle tullaan rajoittamaan autolla ajoa. Tarkoitus on rakentaa uusi parkkipaikka ns. vanhalle kasvimaalle, joka sijaitsee

Rantalaan tullessa heti vasemmalla.

Asuntovaunuista

Yhdistyksen hallitus on päättänyt myös, että muidenkin Viesintäalan ammattiliiton ammattiosastojen jäsenet voivat tulla asuntovaunuillaan Rantalaan ns. asukkaiksi, koska liiton omistama Virpilampi on suljettu ja Rantalassa on tyhjiä asuntovaunupaikkoja. Asuntovaunupaikkoja muiden osastojen jäsenille annetaan isännän harkinnan mukaan ja vuosimaksu on suurempi kuin yhdistyksen omilla jäsenillä.

Edelleen kaipaisimme oman jäsenistön aktiivisempaa Rantalan käyttöä. Ja kun tulet Rantalaan niin seisahdu keskustelemaan jonkun rantalalaisen kanssa ja kerro, että olet jäsen. Näin vältymme ikäviltä väärinkäsityksiltä. Tällä en tarkoita, että pitäisi käydä ilmoittautumassa kenellekään, mutta aina siellä joku on, jonka kanssa voi vaihtaa muutaman sanan.

Eipä muuta kuin, että nähdään Rantalassa taas ensi vuonna ja mukavaa loppuvuotta.

*Jarmo Peltomäki
Rantalan isäntä*



Tapauksia työelämästä

Kun pyytää muutaman euron palkankorotusta, niin sanotaan, että kuka tahansa voi tehdä sinun työsi. Ja kun haluat yhden päivän vapaata, oletkin korvaamaton.

•••

En ymmärrä keskusjärjestö Akavan logiikkaa, kun se vaatii veroja alas, mutta verovaroista maksettavia palkkoja ylös.

•••

-Ja palkkaa saatte tessin mukaan, sanoi tarrapainon tuotantopäällikkö.

-Ei onnistu, sanoi painaja. Minä en rupea niin vähällä tekemään mitään.

•••

Latoja on tulossa lehtitaloon töihin ja kysyy johtajalta:

-Paljonko saan palkkaa?

-Me aloitamme tässä firmassa vaatimattomasti, mutta palkka nousee myöhemmin.

-Mainiota. Sitten minä tulen myöhemmin!

•••

Mies kävi nostamassa rahaa pankista ja huomasi saaneensa liikaa palkkaa. Hän jätti kuitenkin ilmoittamatta asiasta. Seuraavassa kuussa palkkaa oli puolestaan maksettu liian vähän, ja mies meni oitis valittamaan palkanlaskijalle.

-Miksi ette tullut valittamaan, kun olitte saanut liikaa palkkaa? kysyi palkanlaskija.

-Kyllä minä yhden kerran ymmärrän, jos palkka on laskettu väärin, mutta kaksi kertaa on jo liikaa, totesi mies.

•••

-Nytkö jo? ihmetteli vuoromestari painajaa, joka oli ollut töissä vasta pari viikkoa ja pyysi palkankorotusta.

-Niin, mutta minulla on ollut niin helvetisti töitä, etten ole ehtinyt aikaisemmin.

•••

-Tämä kirjapaino on muuten hemmetin hyvä työnantaja. Vai mitä?

-Joo, eikä maksa paljon.

•••

Miksi tuotantopäällikkö näyttää kiukkuiselta?

-Hän on huomannut, että liikevaihto on noussut sillä aikaa kun hän oli lomalla.

•••

Kun insinöörit puhuvat tuotannon parantamisesta, he eivät tarkoita itseään.

•••

Mies haki töitä.

-Sanoitte olleenne edellisessä paikassa viisitoista vuotta.

Miksi lähditte pois?

-Oli pakko. Minut armahdettiin.

Miten saamme työilmapiiirin viihtyisäksi?

Kaikille meille tulee aika ajoin eteen tilanteita, jolloin työympäristö ja myös työoverit käyvät hermoille. Silloin olisi aika miettiä, onko vika ehkä omissa asenteissamme tai elämäntilanteessa. Aina on helppoa syyttää muita kun on vaikeaa. Useinhan ne kaverit ovat hankalia tapauksia, jotka aina tekevät kaiken väärin. Vaikeampaa on huomata itse olleensa väärässä tai, että on käyttäytynyt ylimielisesti toisia kohtaan.

-Minähän olen aina oikeassa ja hoidan työni paremmin kuin muut. Osaan myös huomattavasti muita paremmin ratkaista ongelmat. Kunhan muut vain tekevät ja toimivat niin kuin haluan, ei ongelmia edes tule.

Mutta, mitä sitten kun kaikki ajattelevat samalla tavalla? Riidat työpaikalla lisääntyvät ja tuntuu kurjalta lähteä töihin. Ongelmat paisuvat huomattavasti niin suuriksi, ettei niitä enää pystytä selvittämään omin voimin. Kukaan ei ole valmis myöntämään omia virheitään.

En minä, mutta kun nuo muut.

Jotta ongelmat työpaikoilla eivät pääsisi liian suuriksi, olisi hyvä pitää työyhteisön kesken pieniä keskustelutuokioita, vaikka kerran kuukaudessa. Niissä käsiteltäisiin työhön ja työviihtyvyyteen liittyviä asioita.

Keskustelu tärkeää

Työyhteisöllä voisi olla käytössään myös aloitelaatikko, johon halukkaat voisivat jättää mielipiteitä, kommentteja tai ehdotuksia työympäristön parantamiseksi. Niissä voisi kertoa vaikka nimettömänä mielipiteitä työpaikan ilmapiiristä, siitä mikä ärsyttää ja mitä asialle pitäisi tehdä.

Esiin tulleista asioista keskustellaan sitten yhdessä ja yritetään löytää kaikkia asianosaisia miellyttävä ratkaisu. Onhan paljon mukavampi tulla töihin iloisella mielellä ja tavata iloisia työkavereita kuin

viettää työaika naama rutussa vain odottaen koska pääsee kotiin.

Olemmehan toki kaikki erilaisia, mutta silti samanarvoisia ihmisiä. Oppikaamme kunnioittamaan toinen toisiamme.

Miksi sitten teemme elämästä ja työnteosta niin vaikean itsellemme ja muille? Asiat pitää vääristää ja viedä ääripäähän. Kun asioista jotain päätetään, ei aina tarvitse valita huonointa vaihtoehtoa. Ehdotuksia tehdään ja niistä päätetään yhdessä, oman mielipiteensä saa sanoa jokainen. Milloinkaan emme ole kaikki samaa mieltä asioista, mutta niistä pitää puhua yhdessä. Kunhan olemme vähän joustavia niin yleensä löytyy kaikkia tyydyttävä vaihtoehto. Asioiden kärjistäminen luo vain lisää huonoa työilmapiiiriä.

Jos voisimme miettiä, mitä itse olemme valmiit tekemään tai missä asioissa itse voisimme joustaa, jotta ilmapiiri tulehtuneessa työyhteisössä paranisi,

auttaisi se varmaan luomaan parempaa yhteishenkeä. Itseen ihminen voi muuttaa, mutta ei toista.

On itse yritettävä olla yhteistyökykyinen, sopeutuvainen ja toisia huomioon ottava, eikä vaatia näitä ominaisuuksia vain toisilta. Kaikki me teemme joskus virheitä, sanomme ilkeästi työkaverille tai kohtelemme toisia ylimielisesti. On niin paljon helpompaa olla työkeä, mutta kohteliaisuus ja asiallinen käytös tuntuu jääneen unholaan.

Kaikkien yhteistyötä

Jos itse on valmis muuttamaan käytöstään, vaikuttaa se varmasti muihinkin positiivisesti. Kunhan se vain on vilpittöntä. Teennäinen kaveruus ei koskaan toimi. Ei tarvitse olla ystäviä, ne voi kukin valita itse, mutta työkaverien valinta ei aina ole mahdollista. Meidän on vain tultava toimeen keskenämme. Sovussa ja yhteistyössä on työntekokin

paljon hauskeempaa kuin jatkuvasti riidellen.

Jotta työilmapiiiri olisi hyvä, se vaatii kaikilta yhteistyötä. Henkilökohtaiset erimielisyydet on pystyttävä jättämään työasioiden ulkopuolelle. Hyvässä ja toimivassa työyhteisössä ei tehdä kiusaa toisille eikä puhuta pahaa selän takana. Myös toisia halventava käytös on työpaikkakiusaamista.

Yhtenä syynä työilmapiiirin lisääntyviin jännitteisiin on varmasti työn muuttuminen enemmän valvontapainotteiseksi. Kun vuosikaudet on totuttu työt tekemään tietyllä ja tutulla tavalla, on uudistuksia vaikea sisäistää. Ei haluta oppia uusia työmenetelmiä vaan pysytellään mieluummin vanhoissa. Kehitys kulkee kuitenkin eteenpäin ja mukana pysyäkseen on pystyttävä sopeutumaan sen mukanaan tuomiin uudistuksiin.

*Marina Mölsä
Työsuojeluvaltuutettu
TS-Yhtymä Oy*



Pietarilaiset vieraat tutustuivat myös TS:n lehtitalon työpaikkaruokailuun sekä talvipuutarhaan henkilöstöpäällikkö Kari Sivosen opastuksella.

Pietarin kulttuurityöntekijöiden valtuuskunta vierailulla Turussa

Venäjällä kirjatyöntekijät kuuluvat kulttuurityöntekijöiden liittoon. Pietarin alueen kulttuurityöntekijöiden kanssa on järjestetty valtuuskuntien vaihtoa yli kymmenen vuotta. Vuorotellen siten, että meidän isäntävuoromme on joka neljäs vuosi. Tällä kertaa nelihenkistä valtuuskuntaa kiinnosti erityisesti työpaikkaruokailuun ja työterveyshuoltoon liittyvät asiat. Valtuuskunnassa oli mm. yhden kirjapainon ruokalan emäntä, tosin hänellä oli huomattavasti hienommalta kalskahtava titteli. Vieraamme saapuivat illansuussa ja majoittautumisen jälkeen esittelimme yhdistyksen toimistossa vierailuohjelmaa pienen iltapalan kera.

Leipää ja leipureita

Torstaina pääsimme vierailulle Fazer Leipomot Oy:n Püspanristin toimipisteeseen. Yhteistyömme Elintarvikeliiton kanssa mahdollisti tämän yritysvierailun. Mielenkiintoisen ja perusteellisen opastuksen jälkeen siirryimme keskustelemaan pääluottamusmies Rauno Mäkisen keittelemän kahvin ääreen. Rauno on leipureiden ammattiosaston tuliseluinen puheenjohtaja ja keskustelu kävi vilkkaana. Elintarvikeala jos mikä katselee myös itään päin, tuotantoa on siirretty Baltiaan ja Venäjälle. Toisaalta markkina-alue on myös valtava.

Työntekijöitten oikeuksien turvaaminen ja ammattiyhdistysliikkeen toimintatapojen sopeuttaminen markkinatalouden ovat lähiaikojen isoja haasteita naapurimaissamme. Näin turvataan myös suomalaisen työntekijän asemaa.

Vieraittemme erityistoiveena oli nähdä kirjapainon ruokala. Lounaan nautimme Turun Sanomien lehtitalossa. Työpaikkaruokailusta oli kertomassa TS-Yhtymän henkilöstö-

päällikkö Kari Sivonen sekä henkilöstöravintolasta vastaava Amican ravintolapäällikkö Eija Iivonen. Kari Sivonen esitelti pikaisesti myös lehden tekoa ja lehtipainoa.

Foliota votkapulloihin

Varsinaisen kirjapainovierailun kohteena oli Turun Offsetpaino, isäntinä omistajat Jyrki ja Marketta Tammi sekä pääluottamusmies Jouni Kankare. Yritys on erikoistunut etiketteihin ja vaativiin foliopainotöihin. Näyttäviä konvehtirasioita ja monin eri folio- ja turvapainatuksin varustettuja alkoholi-pakkauksia ja etikettejä valmistetaan myös Venäjän vientiin. Turun Offsetpaino toteuttaa tarvittaessa alihankkijana hyvinkin haastavia painotöitä, esim. kansia. Erikoisen mukavaa oli kun yrityksestä löytyi venäjänkielentaitoinen esittelijä omasta takaa, ahkera tulkkimme Olga Jounolainen sai hetken hengähtää.

Pitkän päivän jälkeen piipahdimme vielä kauppakeskus Myllyyn joka ei tosin paljon vieraitamme sävähdyttänyt. Pietarin hintataso on paljon alhaisempi ja ostoskeskuksia löytyy joka makuun. Tuomiokirkko kiinnosti sitten jo paljon enemmän. Olga toimii myös kaupungin oppaana, joten paljasjalkainen turkulainenkin oppi taas jotakin uutta.

Paatissa piisasi puhetta

Perjantaina oli vuorossa viralliset neuvottelut jotka käytiin picnic-risteilyllä. Menomatka käytettiin virallisiin neuvotteluihin ja paluumatkalla syötiin ja pikkuisen tanssittiinkin. Meidän väki joutui kovaan tenttiin vieraiden toimesta. Kysymyksiä sateli niin työterveyshuollosta kuin terveydenhuol-

lostaa yleensäkin, lastenhoidosta, koulutuksesta, vanhusten sosiaaliturvasta, asumiskustannuksista ja -muodoista jne. Suomalaisesta kylpyläkulttuurista oltiin kovasti kiinnostuneita, sotaveteraanien kuntoutuksista ja julkisesta liikenteestä. Kaikki ihmisen elämään, hyvinvointiin ja toimeentuloon liittyvät asiat kiinnostivat heitä.

Palkkataso on Venäjällä alhainen. Työntekijöiden keskipalkka noin 100 verran kuukaudessa joten meidän hintatasomme tuntui heistä varsin korkealta. (kuten usein myös minusta... toim.huom).

Kolmen kaupungin kierros

Lauantaina tutustuimme oppaan johdolla Forum Marinumiin. Valitettavasti satoi kaatamalla, joten kävely jokirannassa oli jätettävä toiseen kertaan. Naantalın, aurinkokaupungin, rannassa päästiin nauttimaan kauniista syysäästä. Viimeinen ilta vietettiin Rantalassa, saunoen ja uiden. Ainakin naisvieramme löivät löylyä reippaasti ja viihtyivät saunassa pitkään.

Lämpimästi voin suositella tulkkiämme joka aikaansa säästämättä oli vieraidemme käytettävissä aamusta iltaan. Lisäksi hänellä on varsin erinomaiset tiedot kaupungistamme ja maamme historiasta.

Tälläkin kertaa saimme huomattavaa sponsoritukea alamme yrityksiltä. TS-Yhtymä Oy, Hansaprint Oy, Auraprint Oy, Polytypos Oy ja Turun Offsetpaino Oy auttoivat kukin osaltaan tämän vierailun toteuttamisessa. Siitä suuret kiitokset. Talkootyönä hoidettiin kuljetuksia, ruokailuja ja muita järjestelyjä. Kiitos kaikille mukana olleille vaivannäöstä.

Päivi Luostarinen

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistys ry:n sääntömääräinen syyskokous sunnuntaina 12.12.2004 klo 13.00 yhdistyksen toimistossa, Brahenkatu 7 B 34 Turku. Kokouksessa ovat esillä sääntöjen määräämät asiat. Työehtosopimustilannetta selvittää työehtosihteerini Pekka Ahtila Viestintäalan ammattiliitosta. Kokouksen jälkeen Rantalan mökkiarvonta. Glögitarjoilu! Tervetuloa! **Hallitus**



*Turun
Kirjatyöntekijäin
Yhdistys ry
toivottaa jäsenilleen,
ystävillään ja yhteistyökumppaneilleen
Rauhallista Joulua ja
Hyvää Uutta Vuotta!*

*Joulutervehdyksiin
tarkoitettut varat
käytämme tänäkin
vuonna
hyväntekevyyteen.*



Mitä jäsen sillä MAKSULLA sitten SAA?

Viestintäliiton jäsenedut esitellään liiton nettisivuilla, Viestintäliiton kalenterissa ja silloin tällöin Kirjatyössä, joten niistä varmaankin kaikki ovat perillä. Ammattiosasto saa osan jäsentensä jäsenmaksuista liitolta palautuksena, vuosittain noin 47 €/jäsen. Tällä jäsenmaksupalautteella huolehditaan ammattiosaston toiminnasta.

Turun Kirjatyöntekijäin Yhdistys ry. on itsenäinen yhdistys jonka ylintä päätösvaltaa käyttää jäsenkokous. Säätömääräisiä jäsenkokouksia ovat syys- ja kevätkokoukset. Osaston hallitus vastaa toimivaltansa rajoissa osaston toiminnasta, syyskokouksessa hyväksytyyn toimintasuunnitelman ja talousarvioon puiteissa.

Toimisto omaan käyttöön

Ammattiosaston kuluvan toimintavuoden aikana on yhdistyksen toimistossa tehty mittava remontti. Kaikki lattiat on päällystetty julkitilalaminaatilla, keittiötä on huomattavasti laajennettu ja sinne on hankittu kaikki normaalit kodinkoneet. Ruoka- ja kahviastiat 40 hengelle ovat Arabian Arcticasarjaa. Laseja ja ruokailuvälineitä löytyy myös tarvittava määrä vesilaseista kuohuviinilaseihin. Toimistolla on hyvät puitteet järjestää myös yksityistilaisuuksia, syntymäpäiviä, ylioppilajuhlia tms. **Jäsenhintaan.**

Toimistolla päivystetään tiistaisin 16.00 – 18.00. Saat apua työsuhdeongelmissa, työttömyysasioissa tai voit poiketa muuten vaan tiloja katsastamaan. Toimistopäivystyksen lisäksi yhdistyksemme puhelimeen soittaessasi saat aina jonkun langan päähän. Päivystyksemme ei rajoitu vain toimistoaikaan kuten eivät useimmat ongelmatilanteetkaan.

Kerhoja ja koulutusta

Yhdistyksemme nettisivuilta löydät yhteystiedot yhdistyksen alaisiin kerhoihin. Nuorisojasto, mies- ja naiseläkekerhot ja painajainkerho järjestävät monenlaista toimintaa. **Jäsenhintaan.** Yhdistys maksaa tukea työväenlehtitilauksista, joka voidaan suoraan vähentää tilaushinnasta. Ilmoita tilatessasi ammattiosaston tiedot niin tuki laskutetaan suoraan yhdistykseltä, saat **jäsenetua.**

Osasto maksaa myös puolet Viestintäliiton kalenterin kustannuksista jonka saat **jäsenetuna.** Ammattiosasto järjestää vuosittain koulutustilaisuuksia, seminaareja ja tiedotustilaisuuksia, osallistumalla saat jäsenetua. Sopimuskursseille (työnantajan tuen piirissä olevat) muulla paikkakunnalla osallistujille maksetaan kurssipäiviltä päivärahaa.

Huvia ja retkiä

Yhdistys tukee jäsentensä osallistumista Viestintäliiton mestaruuskilpailuihin ja ay-kilpailuihin. Yhdistys järjestää matkoja alan messuille, laivaseminaareja, teatterimatkoja, perheretkiä, konserttimatkoja ja vapaa-ajanmatkoja ym. Matkat ovat aina edullisempia jäsenille, toisinaan myös seuralaiselle tai koko perheelle. Vappubrunssi ja syyskokous jouluglögeineen ovat suosittuja jäsentilaisuuksia. Niitä kehitetään edelleen.

Rantala, 5 ha rantatontti 12 km torilta

Rantalassa on aloitettu pikku saunan remontti, varsin perusteellinen joka vaatii myös suurta rahallista panosta. Rantalalle asetettiin joitakin vuosia sitten 'tulostavoite' eli käyttökustannukset pitää kattaa

alueen tuotoilla ja tähän on päästykin. Alueen rakennukset ovat kuitenkin varsin vanhoja, joten kunnostukseen ja korjauksiin on vuosittain budjetoitu rahaa. Toisaalta alueen kunnossapitotyöt ja lähes kaikki korjaustyöt tehdään talkootöinä, joten säästöä saadaan sitä kautta. Tällä kaudella järjestetyissä virallisissa talkoissa (9) tehtiin noin 1500 talkootuntia, lisäksi ylimääräisillä talkoilla tehtiin yksi terrassi, konehalli ja pikku saunan remonttiakin on jo tehty useitten työpäivien verran.

Rantalassa järjestetään kesäkaudella useita juhlia ja tapahtumia **jäsenhintaan** eli yleensä ilmaiseksi. Rantalasta voi vuokrata sauna- ym. tiloja myös yksityiskäyttöön. Jäsenhintaan. Rantalassa saunavuoroja ja uimarantaa, sekä kaikkia alueen yleisiä tiloja ovat kaikki jäsenet tervetulleita käyttämään, perheineen, ilmaiseksi. Jäseniltä emme peri maksua myöskään teltilusta alueella. Soutuveneitä on kaksi vapaasti käytössä, pelastusliivejäkin löytyy.

Toimitaan muttei tuhlata

Yhdistyksemme on vakavarainen. Edellisten sukupolvien hankkimasta omaisuudesta pyrimme pitämään hyvää huolta. Panostamme koulutukseen, tiedotukseen, edunvalvontaan ja jäsenpalveluihin. Käytämme mahdollisimman paljon omia tilojamme aina kun se on tarkoituksenmukaista. Osastomme hallitus, toimihenkilöt, Rantala-toimikunta, nuorisosihteeri ja kerhojen puuhahmiset tekevät arvokasta työtä, pääosin talkootyötä. Sinä saat jäsenmaksullasi parhaan vastineen osallistumalla. Vain mukana olemalla voi vaikuttaa.

Päivi Luostarinen



Koiralle näytetään suunta mihin sen on lähettävä eksynyttä etsimään...



... ja motivaatio etsimisestä on oltava suuri. Vauhtia riittää.

Harrastuksena haku...

Hakukoirien historia ulottuu 1800-luvulle asti. Tuolloin St. Bernhardinkoira käytettiin Alpeilla lumeen hautautuneiden etsimiseen. Vähän ennen ensimmäistä maailmansotaa saksalainen sotilas Konrad Most kehitti etsintätaitoja kouluttamalla poliisi- ja lääkintäkoiria. Ensimmäisen maailmansodan puhjettessa 1914 ilmeni suuri tarve lääkintäkoirista, jotka osasivat etsiä taisteluissa haavoittuneita. Ne koulutusmenetelmät, jotka Most tuolloin kehitti, ovat vieläkin osittain käytössä hakukoiran koulutuksessa.

Haun harjoittelu vaatii useamman henkilön yhteistyötä, treeneissä tarvitaan paljon "maalimiehiä", eli ihmisiä, jotka ovat "eksyneitä"...

Harjoittelu tempaa mukaansa. Koiran on opeteltava pitämään vierasta ihmisistä. Sen pitää liikkua rohkeasti ja oman toimimisen vaikeakulkuisessa ja sankassakin metsässä.

On olemassa kaksi eri ilmaisutapaa, haukku-ilmaisu ja rulla-ilmaisu. Jos ilmaisutavaksi valitaan haukkuminen, koiran on pysyttävä maalimiehen luona ja haukuttava kunnes ohjaaja saapuu paikalle. Jos ilmaisutavaksi valitaan rulla-ilmaisu, koiran on otettava kaulapannassa roikkuva rulla suuhunsa maalimiehen löydyttyä ja palattava ohjaajan luo rulla suussa. Ohjaaja kytkee koiran näyttöliinaan ja käskystä kytketty koira vie ohjaajan maalimiehen luo.

Makkararinki

Koko harjoittelu perustuu siihen, että koiralle kehitetään erittäin suuri motivaatio vieraiden ihmisten etsimiseen. Tämä saavutetaan palkitsemalla koira pienestäkin oikeasta toiminnasta. Meidän treeneissä on aluksi käytetty ns. "makkararinkiä", jossa ihmiset menevät kyykkyyntä metsään ja koira päästetään irti. Aina kun koira käy jonkun ihmisen luona, sille annetaan makkarapala ja kehutaan koira. Näin arkakin koira oppii nopeasti, että vieraat ihmiset ovat mukavia.

Hakukoiran kouluttaminen on hauskaa ja kiintoisaa. Sen lisäksi, että koira saa mielekästä fyysistä ja psyykkistä toimintaa ja ohjaajan kunto ja terveys paranevat, harjoittelusta on myös hyötyä yhteiskunnalle. Koira voidaan käyttää oikeasti eksyneiden etsimiseen (pelastuskoiratoiminta). Oikein motivoitu hakukoira etsii nopeasti ja varmasti sille osoitetun alueen. Koiran taitojen ja hyvän hajuaistin ansiosta kivenkolosta tai tuuhean kuusen kätkeistä suojaa hakenut eksynyt ei jää löytämättä.

Suomessa hakukoiria käytetään hyötykoirina esim. huume-, pelastus-, malminetsintä- ja lahokoirina. Niinpä 1800-luvun Alppien St. Bernhardinkoirien ja tämän päivän tullen huume-koirien välillä on kuin onkin suhteellisen suora historiallinen yhteys.

Terhi Järvinen

Lähde: www.palveluskoiraliitto.fi



Yhdistyksen toimiston keittiötä on uudistettu ja huomattavasti laajennettu.